

Spørgsmaal ved denne Lov, nemlig at draage Grændsen mellem de Maskiner, som skulle ind under Tilshynet, og de, som ikke skulle det: men saaledes som Grændserne draages i Lovforslaget, tror jeg dog ikke, at mange Maskiner ville gaa ind under det, som det lod til, at det ærede Medlem mente. Det ærede Medlem yttrede f. Ex. Noget om, at Hattelsemaskiner skulle falde ind under Loven, men denne vedkommer jo kun saadanne Maskiner, som drives ved Damp, Gas, Vand eller ved dyrskraft, og anvendt i en Hestegang, men derunder falder Hattelsemaskiner og lignende Maskiner jo ikke (Indsigelse). Jeg beder om Undskyldning, jeg mente, at saadanne Maskiner kun drives med Haandkraft. Dette erkjender jeg, er et meget vanskeligt Spørgsmaal, og naturligvis er det en passende Gjenstand for et Udvalg's Overveelse, om der muligvis kunde findes en mere praktisk og skarp Afstillelse, end Lovforslaget indeholder. Det, som jeg vil gjøre et Par Bemærkninger om, og som jeg ogsaa formoder, at den sidste ærede Taler nærmest ventede, jeg skulde gjøre Bemærkninger om, ere Bestemmelserne i 3die Afsnit, og især § 17, og særlig da det Forhold, hvori disse Bestemmelser staa til det af Indenrigsministeren i det andet Thing forelagte Lovforslag. Jeg indrømmer, at det naturligvis er og maa være en vis Forbindelse imellem disse to Ting, og jeg indrømmer ogsaa, at § 17 kan og maa undergaa nogen Forandring, dersom det andet Lovforslag kommer i Stand. Hvis det andet Lovforslag kommer i Stand, mener jeg nok, at der kan være Grund til at begrænse det Ansvar, som dette Lovforslag lægger paa Arbejdsgiverne, men dog vel ikke saa meget i den Retning, som det ærede Medlem mente og nylig omtalte, men maaske snarere i en anden Retning. Det forekommer mig, at selv om dette Lovforslag kommer i Stand om at organisere tvungen Forsikring mod Ulykkestilfælde, er der ikke nogen Grund til at fritage Arbejdsgiveren for Erstatning og Strafanvar i de Tilfælde, hvor der foreligger en egen Brøde fra hans Side, altsaa enten Forsæt eller Uagtsomhed. Det er en almindelig Regel paa alle andre Omraader, at Folk maa betale Erstatning, naar de med Forsæt eller af Uagtsomhed foraarsage en Anden Skade. Det kan jo hændes, at En eller Anden bliver ruineret derved, hvis han f. Ex. kommer til at sætte Ild paa en Andens Hus ved Uagtsomhed. Det kan ikke være Andet, det maa være saaledes i ethvert Retssystem. Men derimod gaar § 17 noget videre, idet den, som de Herrer ville se, paa-

lægger Arbejdsgiveren Ansvar udover hans egen Brøde, hans egen Uagtsomhed, idet den paalægger ham Ansvar for hans Bestyrer eller hans Tilhynsjørende ved Driften, og dette videregaaende Ansvar skulde jeg være tilbøielig til at mene burde falde bort, dersom Loven om tvungen Forsikring mod Ulykkestilfælde bliver vedtagen; thi der ind under antager jeg, at det er rimeligt, at Skader af denne Art, som ikke kunne fores tilbage til personlig Brøde hos Arbejdsgiverne, maa falde; de maa falde ind under de Skader, som erstattes af Forsikringen. I Lovforslaget, som det er forelagt i det andet Thing, sættes disse to Sager i Forbindelse med hinanden, saaledes, at der siges, at hvor der have Erstatningskrav mod Arbejdsgiveren, der maa Forsikringsanstalten være berettiget til at holde sig til ham; Arbejderen kan ogsaa holde sig til ham, i de Tilfælde, hvor han kunde komme til et større Erstatningsbeløb ad den Vej end gennem Forsikringsloven; men Forsikringen kan i hvert Fald holde sig til ham og gjøre Regreskrav gjældende, hvor der paahviler ham Erstatningspligt. Det er den rationelle Ordning, saaledes er det ogsaa ved Brandforsikring, og saaledes maa det være i saadanne Forhold. Der bliver da det Spørgsmaal tilbage, i hvilket Omfang man vil paalægge Arbejdsgiverne Erstatningsansvar, og der forudtæres i den anden Lov, at han skal bære Ansvaret for egen Brøde og Uagtsomhed, men der kunde ogsaa blive Spørgsmaal om at fritage ham fra Erstatningsansvaret for Uagtsomhed. Det indrømmes, at der er en Forbindelse mellem disse to Paragrapher og disse to Love paa dette Øieblik; men det har dog ikke, da jeg ikke kunde vide Noget om, hvor vidt den anden Lov vilde gaa igjennem, været mig muligt at stille dem i Forbindelse med hinanden. Kommer den anden Lov ikke i Stand, forekommer det mig, at Erstatningsansvaret bør have det Omfang, som er foreslaet i denne Lov, men det er et Spørgsmaal, som jeg skal være villig til at drøfte med det ærede Udvalg og det ærede Thing, og jeg kan ikke tro Andet, end at vi nok ville kunne komme til en passende og billig Overenskomst i saa Henseende.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.